

foc i pinya!

“Aquests deu anys han estat plens de progressió i il·lusió”

Per mi sol no es fa res, però sense mi tampoc”. Aquesta filosofia de cooperació és la que, fa una dècada, va atreure Jordi Oliveras a l'emocionant món dels castells. Ara enceta el seu segon any al capdavant d'un dinàmic equip amb perfils per a tots els gustos. “Hi ha qui porta a la colla tota la vida, hi ha aficionats a la muntanya, d'altres molt afins al món d'Internet... La colla està formada per multitud de grups que vénen a fer castells i a relacionar-se”.

El fet casteller com a punt de trobada ha propiciat que s'hagin fet i desfet moltes parelles. “Moltíssimes! Jo en sóc un exemple! Estic casat amb una noia que vaig conèixer a la colla, i així d'entrada en podria recordar set o vuit més”.

Els Xics van néixer durant la Festa Major del 1990, per iniciativa dels Blancs. Independitzats dels seus orígens - “la colla representa la ciutat” -, van començar a fer el seu camí, en un món casteller en què no hi referents històrics que valguin i la competència es viu dia a dia. “El referent històric són les dues colles de Valls. Però això no serveix per res. El que serveix és el que vas fer a la plaça el diumenge passat”.

A hores d'ara a Catalunya hi ha censades unes seixanta dues colles castelleres. Els Xics han aconseguit el mèrit d'estar situats entre la dotzena capdavantera. “El món

casteller no està oficialitzat, però sí que hi ha rànquings oficiosos: un que publica el diari *Avui* cada quinze dies amb unes normes que s'han inventat i el que apareix a la web de la Colla Jove dels Xiquets de Tarragona, amb unes normes diferents. Més o menys, aquestes dues classificacions estan fent de referent per veure l'estat de la cuestió. En les dues llistes estem fregant el número 10 i el 1990 -que va ser una molt bona temporada per a nosaltres- vam acabar en la posició número 8. Podem dir que estem per jugar a la UEFA, per entendre'ns.

En deu anys hi ha hagut temps per las bons records -“el millor, sens dubte, quan el 1999 vam descarregar el 2 de 8 amb folre, el castell més important que hem fet”- i també per a d'altres no tan bons -“alguna caiguda”-, però el que és segur és que d'anècdotes sucoses n'hi ha un cabàs. “Per exemple anar a actuar i acabar jugant a futbol, perquè en aquell moment semblava més divertit. O anar a actuar, plovent, i acabar enfangats fins als genolls”.

En l'àmbit social s'agreuja la necessitat vital de disposar d'un local estable, ara que un dels espais d'assaig, el pati de la parròquia, desapareixerà ben aviat a causa de la remodelació de la plaça de l'Església. Abans d'acabar, però, s'imposa un dubte existencial: creieu que algun dia en Pep Callau -l'*speaker* de la Festa Major- podrà dir *pilar caminat* en lloc de *pilar corregut*, o això ja és un cas perdut? “Nosaltres ens ho agafem amb conya, però jo ho dono per perdut. I fins i tot potser estem creant una tradició, vés a saber” ■

creació del soci protector. També desitgen centrar tot l'interès en el Drac Petit -“estem pensant si li posem un nom durant la Festa Major”, a banda de preparar un parell d'exposicions en un futur, una de les quals dedicada al bestiar en miniatura. En l'horitzó destaca un altre ambició repte: la creació d'una Festa Major en miniatura. “Que durant un dia es faci exactament el mateix que es fa el divendres o el dissabte, però en versió infantil: els gegantons, el ball de bastons, el correfoc, el ball del Drac Petit i acabant amb un corraigua. Si es fa al migdia bé, i si no al vespre. Això vol dir canviar força coses i és el que ara estem començant a bellugar”.

L'eterna qüestió del local -que ara comparteixen amb la colla dels Diablers- és un “tema pendent de la ciutat”, però la colla no s'adorm i ha plantejat una seriosa alternativa pel futur de Roca Umbert. “Hem fet una sèrie de propostes sobre el que podrien ser les bases de partida per un centre permanent de cultura tradicional o popular. Crec que això donaria molta sinèrgia a l'hora de fer més coses de les que tenim en aquests moments”.

Sigui com sigui, el futur de la colla passa per l'expansió. “Ara estem dins la junta de l'Agrupació del Bestiar Festiu i Popular de Catalunya, amb l'objectiu d'obrir-nos cap el nord de Barcelona. El propòsit és que l'any que ve ja existeixi la Territorial, una trobada periòdica de bestiar del Vallès Oriental i Occidental i el Maresme. Ara estem fent l'inventari i podem ser més de cent bèsties. I quan aconseguim que totes estiguin dins l'agrupació, doncs potser serem gairebé un terç del bestiar que hi ha a Catalunya, sense exagerar!” ■

B I G F U N

APERTURA GRAN SALA DE JOCS VIRTUALS

LA DIVERSIÓ LA POSEM NOSALTRES!

CIRSA
www.cirsa.com

BIG FUN GRANOLLERS - C. Comercial El Nord - P.I. El Ramassar - Granollers - 93 840 17 45